

Dénes András Nagy fortæller om sine erfaringer som initiativtager til det europæiske borgerinitiativ Minority SafePack

Hvad var det vigtigste, vi lærte i forbindelse med vores europæiske borgerinitiativ? Jeg vil gerne fremhæve tre erfaringer.

For det første: sørg for at indsamle langt over 1 million underskrifter! I løbet af Minority SafePack-kampagnen lykkedes det os at samle mere end 1,3 million underskrifter. Det er vigtigt at huske på, at når I er færdige med kampagnen, skal I sende underskrifterne til godkendelse hos de nationale myndigheder i de EU-lande, hvor de er indsamlet. Og det kan være, at nogle af støtteerklæringerne ikke kan godkendes som gyldige: nogle har måske skrevet deres navn forkert eller de har glemt at skrive deres pasnummer, og derfor kan deres underskrift ikke blive kontrolleret. Den slags fejl betød, at vi, da det kom til stykket, kun havde 1.128.385 gyldige underskrifter, selv om vi havde indsamlet over 1,3 million støtteerklæringer. Vi gik altså glip af en masse underskrifter. Derfor: stop ikke ved den ene million! Når I når op på 1 million, skal I bare fortsætte med at indsamle støttetilkendegivelser!

Det andet, vi lærte under indsamlingen, var at være opmærksomme på minimumsgrænserne i de enkelte EU-lande. Lad være med kun at indsamle underskrifter i syv lande! Jeg skal sige jer hvorfor. Tag f.eks. Østrig, hvor vores kampagne gik virkelig godt: her kom vi alligevel ikke op over minimumsgrænsen, selv om vi var sikre på, at det ville lykkes os. Og grunden til det var en lille, men vigtig detalje: Det ID-dokument, man skal bruge, når man skal underskrive et europæisk borgerinitiativ i Østrig, er ikke et, som folk normalt har på sig, så mange folk kom hen til os og sagde: "Jeg vil gerne skrive under, men mit ID-kort ligger derhjemme", og så vendte de desværre aldrig tilbage. Så lad være med kun at køre kampagne i syv EU-lande – sørg for at indsamle underskrifter i flere lande! Det betyder nemlig, at hvis et af de lande, som I virkelig troede ville give rigeligt med støtteerklæringer, alligevel ikke kommer over minimumsgrænsen, så har I stadig andre lande, hvor det kan lykkes. Og det var præcis det, der skete for os. Så vi endte med at komme over minimumsgrænsen i hele 11 EU-lande. Men når I har nået det krævede antal underskrifter, skal I stadig blive ved! Lad mig komme med et eksempel: I Slovenien er minimumsgrænsen 5.640 underskrifter, og det lykkedes os at indsamle det antal. Men efter indsamlingen skal underskrifterne indsendes til godkendelse hos de kompetente myndigheder i det pågældende land. Og hvis I stopper, så snart I når minimumsgrænsen, kan det være, at jeres borgerinitiativ ikke bliver til noget, fordi der måske er nogle af støtteerklæringerne, som myndighederne ikke kan godkende – og det tab af underskrifter kan være nok til, at det hele falder til jorden. For at undgå det, skal I sørge for, at I kommer langt over minimumsgrænsen i de enkelte lande, og I skal endelig indsamle underskrifter i mere end bare syv EU-lande.

Den tredje vigtige erfaring, vi fik i løbet af kampagnen, er, at man skal bruge flersprogethed til sin fordel. Der er 24 officielle EU-sprog, og derudover er der 60 regionale sprog eller mindretalssprog, som tales af i alt 50 millioner EU-borgere. Så det gælder om at udnytte den rige sproglige arv, vi har i EU. Det, vi gjorde i løbet af vores kampagne, var, at vi henvendte os til folk på deres egne sprog, og vi fandt ud af, at de var meget mere positive på grund af det. Hvis du f.eks. som ungærer ser en Facebook-annonce på ungarsk, eller hvis du som

ladinsktalende ser en Twitter-annonce på ladinsk og ikke bare på italiensk, så er det virkelig noget, der fanger din opmærksomhed. Og det er sådan, at med det nye europæiske borgerinitiativ har I mulighed for at sende beskeder på regionale sprog. Så I skal endelig sørge for at bruge den funktion. Jeg ville sådan ønske, at vores team havde haft den mulighed, da vi lavede vores indsamling. Desværre var vi nødt til at gøre det på den gammeldags måde, så vi skaffede vores følgere via de sociale medier. Og igen her: Husk, at folk i forskellige lande især bruger nogle bestemte sociale medier. Twitter kan være virkelig populær i ét land, Facebook kan være det mest brugte i et andet land, og Instagram er måske den helt rigtige platform at bruge i et tredje land. Så vær altid opmærksom på det, og husk at tale til folk på deres eget sprog. Så altså: brug målgruppens eget sprog, skriv til dem via de kanaler, de selv bruger og på en måde, der gør dem positive over for jeres projekt – og tal til folk, så de får lyst til at engagere sig! Og så er der det nye forum for det europæiske borgerinitiativ. Hvis det havde været der, da vi kørte vores kampagne, ville det have været en stor hjælp for os. Så kunne vi have bedt folk om hjælp, vi kunne have bedt dem om at oversætte nogle tekster til deres eget sprog, vi kunne have bedt om hjælp til juridiske ting, eller fået idéer til, hvordan vi kunne få succes med indsamlingen i bestemte EU-lande. Det ville virkelig have hjulpet, hvis vi havde haft forummet dengang. Så jeg er rigtig, rigtig glad for, at forummet nu findes, og jeg vil supergerne diskutere jeres initiativ med jer dér.